

■ **En aquesta segona** edició, hi ha moltíssimes dades no presents en la primera, de manera que quasi converteixen aquest llibre en una obra nova i continua explicant-nos que el País Valencià és difícil d'entendre sense alguns esdeveniments succeïts immediatament després de la mort del dictador Franco. La pregunta que tothom es fa és: com és possible que hagen tingut tanta importància aquests fets que han canviat la història i el sentit del poble valencià? O és que no ha canviat res i al marge d'uns quants anys de "normalitat" tot ha continuat igual? Noms com els d'Àbril Martorell, Broseta, Alfonso Guerra són personatges claus en aquesta història que s'ha configurat d'una manera esperpèntica al nostre país.

Es pot afirmar, amb rigor científic, que el País Valencià ha estat bressol de l'anticatalanisme? Jo crec que no; el que sí que hi ha hagut són les rivalitats pròpies de dues comunitats veïnes amb els problemes corresponents i derivats de la seua proximitat; l'exacerbació del blaverisme crec que no té en el passat res que li pugua semblar d'una manera suficient.

Paco Viadel, amic i col·laborador de Saó des de fa temps, és el que al llarg d'aquest volum de més de 450 pàgines, esbrina totes les motivacions i conseqüències que han creat el blaverisme. Aquest llibre és de lectura obligada per a tots aquells que vulguen entendre totes les compleixitats que ens han conduït a l'actual situació del País i, a més a més, la fotografia que es fa de personatges claus com Ventura, Fuster, Bausset, Iborra i Burguera és aclaridora i suficientment completa per a saber que si hagueren tingut ells del poder polític, segurament el país seria un altre; però vets per on, altra vegada el destí del País Valencià s'ha confeccionat a Madrid i és per això que el resultat és el que

tenim.

Francesc Viadel es submergeix en el problema que hi ha entre un catalanisme actiu i la somnolència del propi País Valencià que mitjançant la perspicàcia d'uns quants universitaris al voltant de Joan Fuster, intenten definir el problema d'una altra manera. La mort de Franco és crucial, segons F.V., per a l'agreuement del problema. Personatges com Adlert, Casp, alimentats pel l'or de Moscou, que cal nomenar d'una manera més correcta parlant de l'or de Madrid, canvien de bàndol i obtenen un protagonisme que no correspon en absolut a la seua qualitat ni personal ni literària. Fou la gelosia a Fuster, fou la poca estima que el Principat els dedicà? Evidentment un poc de tot, però ja tenim els capitans, els que sufraguen la lluita i els maulets que es resisteixen: entrem en la batalla de València.

Altres forces que actuen en el desenvolupament del problema foren el posicionament de l'església, la reculada del PSOE i una certa divisió dels petits partits nacionalistes. Una vegada acabada l'esmentada batalla de València, la dreta feréstega se n'adona que la lluita anticatalanista és una esclatxa que debilita el PSOE, i aleshores l'estratègia és evident: sorgiran noves figures com González Lizondo, líder populista del qual no se sap si es més gran la seua incultura o la burrada de les seues posicions polítiques; la taronja a les Corts espanyoles, el seu discurs barroer i una simpatia pel populatxo el converteixen en un líder d'eixa dreta anticatalana de la qual Alianza Popular primer i després el Partit Popular se serveixen d'ell com un ariet per desbaratar l'enemic socialista. Queda clar que el

Francesc Viadel

«No mos fareu catalans»

Història inacabada del blaverisme

PUV

Fitxa bibliogràfica

Títol *No mos fareu catalans. Història inacabada del blaverisme.*

Autor..... Francesc Viadel

Editorial ... Universitat de València

Any 2009.

catalanisme no és la substància del problema, però sí l'eix vertebrador de les forces ultramuntanes. Paco Viadel explica amb detall el que va suposar el "Pacte del Pollastre" i les conseqüències que encara estem patint-ne. Tornen a sortir els fantasmes en forma de Rita Barberà, de Paco Camps i de tot un seguici de personatges que no han viscut directament el conflicte, però que se'n sabem aprofitar.

Pense que és un gran llibre que hauria d'estar a les escoles perquè els nostres joves conegueren quelcom més que un fets recents; més encara, tal vegada la darrera explicació del per què Fabra, el cas Gürtel i altres malalties del País estan acabant amb nosaltres. Gràcies Paco. ■